

opusdei.org

Od Helsinkija do Rima

Anna Riina, 25 godišnja djevojka iz Finske, preobratila se na katoličanstvo prije tri i pol godine. Sada studira teologiju na Sveučilištu Svetog Križa u Rimu.

28.07.2014.

Ja sam Anna Riina, iz Finske sam i imam 25 godina. Sada studiram teologiju u Rimu, na programu Crkvene povijesti na Sveučilištu Svetog Križa. Katolkinja sam tri i pol godine. Sada sam, kao katolkinja vrlo

sretna što studiram u Rimu, u katoličkom okružju i primajući više formacije, bolje razumijevajući sakramente i svoju Vjeru.

Iz Protestantske sam obitelji, tako da su ostali pripadnici moje obitelji još uvijek Luterani. Primljena sam u Katoličku crkvu kada sam imala 22 godine. Nisam poznavala niti jednog katolika, samo sam imala vrlo jak osjećaj da Bog želi da krenem novim smjerom, te sam nekako došla do zaključka da je to Katolička crkva. Mislim da se tu radilo o vrlo snažnoj duhovnoj stvari i stvari poziva, a ne samo intelektualnoj ili dogmatskoj.

Prije nego sam se preobratile studirala sam teologiju, a stoga što naš fakultet u Helsinkiju nije Luteranski fakultet kao takav, također smo čitali *Katekizam katoličke crkve*, pa sam imala neke činjenice i neke ideje o tome što je Katolička crkva, ali nisam imala

određena iskustva ili informacije o tome što znači biti katolik. Mislim da je ono što me doista privuklo Katoličkoj crkvi bilo način na koji možeš živjeti svoju vjeru u svakodnevnom životu. Kada sam se preobratala, nisam promijenila fakultet, ali sam promijenila smjer, jer sam bila na smjeru koji bi vodio do toga da se postane Luteranski pastor, pa sam ga promijenila u društveno orijentirani smjer. Studirala sam teologiju i imala neke izborne predmete koje sam mogla birati. Štoviše, moj glavni predmet bila je Crkvena povijest i Srednjovjekovna crkvena povijest, tako da sam u stvari svejedno studirala povijest Katoličke crkve.

Katolička mi Vjera puno pomaže u svakodnevnom životu. Primjerice, samo činjenica da se nalazim u novoj državi, to ne bih mogla bez molitve i svakodnevne Mise. Sve je čudnovato: ispovijed, Krunica, cijela pobožnost

prema našoj Gospi, kako nam može pomoći. Puno mi pomaže, te me žalosti što moji prijatelji Luterani nemaju taj „dodatni materijal“, kao što je temeljna milost sakramenata.

Katolici su u Finskoj vrlo religiozni zato što smo manjina i većina finških Katolika su ljudi poput mene koju su se obratili. Tako u Finskoj ne vidim mnogo ljudi koji su Katolici, a da nisu praktični, ali ovdje, primjerice u Italiji – i kako sam čula u Španjolskoj – vidim i mislim da ti ljudi ne znaju koje blago imaju, to što su iz katoličke obitelji i što su odgojeni kao Katolici, što su imali sve sakramente kroz cijeli život, to je toliko veliki dar da mislim da ga ljudi koji su iz katoličkih obitelji, a nisu praktični vjernici, jednostavno ne cijene.

Znam da nekada mladi ljudi misle da to što su Katolici znači da nisu slobodni i da je Misa dosadna. To je krivo shvaćanje slobode, ako misliš

da je sloboda „želim raditi sve što hoću“, nisi slobodan, samo si rob svojih žudnji, a ono što ne vide je da kada samo malo od onoga što možeš daš Bogu, On će ti vratiti puno više. Mislim da ljudi misle da je Misa dosadna zato što im nedostaje formacije. Možda ih nisu nikada ispravno učili što Misa predstavlja. Trebali bi se više moliti, a kada se moliš i kada tražiš nešto od Boga, On će ti to dati, ako je prikladno.

U mojem rodnom gradu, gdje još uvijek živi moja obitelj, nema Katoličke crkve, ali u Helsinkiju, gdje sam studirala, postoje dvije. Tako da je način na koji sam bila uvedena u Vjeru kada sam se zainteresirala za Katoličanstvo, bio kroz župu. Župa je imala informativni tečaj za ljude koji su zainteresirani za Katoličku vjeru općenito, ili su zainteresirani za obraćenje. Pohađala sam taj tečaj u trajanju akademske godine. U proljeće sam primljena u Crkvu i

nakon toga moram reći da je moja Katolička formacija došla od Opusa Dei. Odmah nakon Mise na kojoj sam primila Prvu pričest i Potvrdu, sve u isto vrijeme, imali smo primanje u Župnom dvoru, a nakon toga je gospođa iz Opusa Dei došla razgovarati sa mnom. Dogovorile smo se da ćemo se opet susreti, te me upoznala s aktivnostima Kršćanske formacije i kućom za studente. Tamo sam pohađala satove iz katekizma, što mi je bilo iznimno važno jer sam imala još mnogo za naučiti, čak ni nakon informativnog tečaja koji sam pohađala u župnoj crkvi, nisam bila upoznata s detaljima naše Vjere.

Najvažnija stvar od svetog Josemaríje koja mi pomaže je misao davanja svega Bogu, činjenica da sve što radite – studij, posao – može biti pretvoreno u molitvu. Također i način na koji možete raditi apostolat, i kako je u njegovim zapisima i duhovnosti vrlo jednostavan:

apostolat je samo voljeti ljude istim osjećajima kao Isus Krist. Bog me voli i ja volim druge ljude i želim da budu bliže Bogu, naravno, želim im pomoći. I jedinstvo života; ljudi mogu odvojiti svoj duhovni život od poslovnog ili studentskog života kada ne razmišljaju o Bogu, mislim na ne nalaženje vremena za molitvu, odlaženje na posao i pričanje prljavih šala i govorenje loših stvari o ljudima. To se može dogoditi. Otkrivanje jedinstva života bila je doista dobra stvar za mene, naučiti sve što radim dati Bogu i raditi sve za Njega.

(preuzeto s
www.josemariaescriva.info)